Kus kannapoeg nääb kukke ja kanna sõnniku peal siblima, seal siblib pärrast ka. Wannemate pattud kestawad kolmandamast ja neljandamast põlwest sadik ja weel kaugemale, kui Jummala armust ei tulle pöörminne; agga kus wannemate süddames ja ellus on Jummala kartus, seal nende õnnistaminne kinnitab laste kojad. — Naesed ja mehhed, nüüd ärge murrisege ennam, waid kuulge, mis teile ühhest mehhest ja naesest rägin, ja kui sealt leiate head, siis minge ja tehke nõndasammati!

Kustaw ellas omma wannemate jures Kembari kohha peal; issa surri warra, emma Truta kaswatas poja üllesse, mitte ühkeste egga rikkaste, sest rikkust neil ep olnud, agga waggal kombel ja ni targaste kui wähhä jõudis. Kembari koht ei olnud surem, kui nelja päwa koht, agga muido läks korda, et kui hsolt kanti, kül wõis perred toita, et weelgi mõnni koppikas järrele jäi. Ommeti, kui Kustawi issa surri, olli majas peaaegu pudus käe ja nõndasammuti ni kaua, kui Kustaw noor olli ja majapiddaminne emma holeks. Nagu issa enne, nõnda emma ütles ka: „kuida wannemad ja wannemate wannemad ellanud ja omma tööd teinud, nõnda teme meiegi!“ — Egga se polle laita! wannematel ja wannemate wannematel ollid palju head kombed ja wisid, sest peame iggaüks kinni piddama; agga nende tundmisses

ja ellus olli ka palju harrimata ja walgustamata asju hulkas; neid jätkem mahha. Sedda teggi Truta ühhes asjas ka: kui Kustaw selle ealinne olli, et jubba ramatu luggeminne hakkas korda minnema, siis ta satis poisi koli, õõldes: „ei so wannemad egga wannemate wannemad polle kül kolis käinud, agga siiski ma sind ei kela minnemast! kahju ei wõi sest olla, enneminne saad targemaks meid!“ — Kustaw õppis holega, nõnda et koolmeistril sest rõmu olli; ja et Jummal poisile annud terrase waimu, siis ta ei õppinud mitte ükši sedda, mis kolis kästi õppida, waid nõudis ommale ühhe ja teise ramatu, sealt mitmesuggusid õppetussi holega tähhele pannes. Olli ka pea nähha, et temma arru selgemaks sanud; mis ta teggi, se olli targaste arwatud ja mis ta kätte wõttis, läks korda. Kolis olli ka temma südda walgustatud ja siinna sisse iggawesse ellu seme külwatud, kuida wannemad jubba enne teinud. — Jummala sõnna olli temmal armas ja kui koli aeg möda läinud, siis ta igga pääw lugges emmale peatükki ja möllemad sainad sest kassu. — Kui Kustaw olli noreks mehheks sanud, siis wõttis majapiddamisse omma kätte, olli isse perremees, emma weel perrenaeseks. Köik nende põlli ja ellaminne hakkas nüüd pääw päwalt parremaks minnema, et mittu wanna inimest ütles: „wata,